

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi M.K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.

I ACa 355/24,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 23 września 2025 r.,

odrzuca skargę.

[AP]

UZASADNIENIE

Pismem oznaczonym datą 29 sierpnia 2025 r. (data nadania:
1 września 2025 r.) zatytułowanym „druga skarga na przewlekłość postępowania”
M. K. (dalej: Skarżący) wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie,
sygn. akt I ACa 355/24 od 29 sierpnia 2024 r.,
2. zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w Krakowie do rozpoznania sprawy
w terminie 2 miesięcy od decyzji Sądu Najwyższego,
3. zasądzenie na rzecz Skarżącego kwoty w wysokości 24 000 zł.

W treści uzasadnienia Skarżący podniósł, że sprawa wpłynęła
do Sądu Apelacyjnego w Krakowie 2 lutego 2024 r. i przez okres ponad
19 miesięcy nie wyznaczono terminu rozprawy. 18 lipca 2024 r. złożył pierwszą

skargę na przewlekłość postępowania, która została oddalona postanowieniem Sądu Najwyższego z 28 sierpnia 2024 r. sygn. I Sk 13/24. i od tej daty upłynęło już 12 pełnych miesięcy.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie w piśmie z 8 września 2025 r., wniósł o oddalenie skargi, z uwagi na wystąpienie przez Skarżącego z nową skargą w tej samej sprawie przed upływem 12 miesięcy od daty wydania orzeczenia Sądu Najwyższego o oddaleniu skargi. Wskazano, że powód wniósł 1 września 2025 r., skargę na przewlekłość postępowania w tej samej sprawie, w której Sąd Najwyższy postanowieniem z 2 października 2024 r., sygn. I NSP 323/24 oddalił skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość wskazano, że skarżący może wystąpić z nową skargą w tej samej sprawie po upływie 12 miesięcy, a w postępowaniu przygotowawczym, w którym stosowane jest tymczasowe aresztowanie, oraz w sprawie egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego – po upływie 6 miesięcy, od daty wydania przez sąd orzeczenia, o którym mowa w art. 12.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że wniesienie kolejnej skargi na przewlekłość postępowania dopuszczalne jest jedynie po upływie wskazanego terminu 12 miesięcy - zarówno w razie uwzględnienia, jak i nieuwzględnienia wcześniejszej skargi (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2014 r., III SPP 3/14, z dnia 13 września 2016 r., III SPP 58/16).

Stosownie do art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd odrzuca skargę wniesioną przez nieuprawnionego albo niedopuszczalną na podstawie art. 14 ust. 1.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, należy zwrócić uwagę, że Skarżący w uzasadnieniu błędnie wskazał datę 28 sierpnia 2024 r. i sygnaturę I Sk 13/24 jako orzeczenia Sądu Najwyższego, w którym oddalono pierwszą skargę. Powyższa data i sygnatura są oznaczeniem odpowiedzi Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie na pierwszą skargę Skarżącego, skierowanej do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy wskazuje, że pierwsza skarga Skarżącego została oddalona postanowieniem Sądu Najwyższego z 2 października 2024 r. sygn. I NSP 323/24. Druga skarga Skarżącego, będąca przedmiotem obecnej oceny Sądu Najwyższego, została złożona 1 września 2025 r., zatem przed upływem 12 miesięcy od daty rozpoznania poprzedniej skargi i tym samym jest niedopuszczalna.

Jednocześnie Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że odrzucenie przedmiotowej skargi, bez jej merytorycznego rozpoznania, nie wywołuje skutku wskazanego w treści art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość i tym samym, kolejna skarga na przewlekłość może zostać wniesiona po upływie 12 miesięcy od dnia wydania orzeczenia Sądu Najwyższego o oddaleniu pierwszej skargi, tj. 3 października 2025 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 2 w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość odrzuca skargę.

[AP]

[r.g.]

